

NOVA GORICA

**Živel V. kongres
Komunistične partije
Jugoslavije**

Solkan, 30. julija 1948.

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA GORIŠKI OKRAJ

Leto II. - Štev. 20.

Pod vodstvom partije, oboroženi z marksistično leninistično teorijo gremo na delo

Vsako, kdor je sodeloval v naši narodno osvobodilni borbi ve, da je prav visoka zavest in neomajno zupanje v naše vodstvo mnogo pripomoglo k naši zmagi. Partija in z njo vse ljudstvo, ki ji je zaupalo, je v tej borbi zmagalo zato, ker je bilo njeno vodilno jedro oboroženo z znanostjo marksizma-leninizma, kateri je bilo globoko predano.

Takoj po osvoboditvi je članstvo Partije in vse delovno ljudstvo Jugoslavije pristopilo k delu za obnovo vsega porušenega in uničenega v naši deželi. Pristopilo je k delu za izgradnjo socializma naše dežele z vso svojo dobro voljo in požrtvovalnostjo, ker je bilo globoko vdano naši Partiji. Pri vsem tem delu je spremljala naše množice zavest, ki se je gradila ob temeljiti ideološki vzgodi.

V času, ko so se vršile priprave na Kongres, se je posebno članstvo Partije začelo zavedati nujnosti svoje ideološke izgradnje potom študija. Tako je s študijem projekta statuta in programa KPJ pristopilo z vso resnostjo k dvigu lastne ideološke ravni. Danes ni celice v našem okraju, da ne bi bila seznanjena z vsebino statuta in programa. Od vseh povsod prihajajo poročila, tudi v obliki resolucij, ki potrjujejo vso resnost pri tem študiju in pripravljenosti našega članstva, da bo dosledno in s požrtvovalnostjo pristopilo k izvajanju programa Partije. V času Kongresa samega se je študij še pospešil. Referat tovariša Tita in drugih voditeljev naše Partije, kot tudi diskusije ostalih spremlja naše ljudstvo z največjim zanimanjem in vso potrebno pažnjo. Na masovnih zborovanjih, tako na predvečer Kongresa, kot tudi med časom dela Kongresa samega, je zato čutili še večjo strnjeno in enotnost ter neomajno zupanje v našo Partijo, v njene voditelje, čutili je še večjo in globljo ljubezen do naše domovine.

Vendar ni ostalo vse samo pri študiju in pri pripravljenosti za nadaljnje še pospešeno delo. Naš delovni človek je pokazal svojo zrelost in visoko zavest v doslej izpolnjenih obveznostih, ki so bile izpolnjene v čast Kongresa, poleg tega si je začel postavljati nove obveznosti, ki naj bi dokazale njegovo pripravljenost do čim hitreje izgradnje socializma v naši deželi.

Obveznosti ob izpolnitvi določenih ur prostovoljnega dela, so bile razen v redkih primerih povsod prekoračene. Gradnja zadržanih domov, med katerimi sta dve, to v Kalu nad Kanalom in Trnovem v čast Kongresa, že pokrita, napreduje z vso naglico. V vasi Ribemberk, ki je bila vsa požgana po fašistih v času narodno-osvobodilne borbe, je kljub slabim vremenskim prilikam in dela na polju, dnevno delovna četa pridno na delu in je bilo do začetka Kongresa napravljeno 13.863 prostovoljnih ur. Z istim elanom se dela po ostalih gradiliščih.

Organizacije si ponovno zadajajo obveznosti glede organizacijske utrditve svojih odborov. Poleg tega se je marsikje pojačala zavestna disciplina, vestneše izpolnjevanje sklepov, večji interes za resnejši študij itd.

Podjetja si zadajajo sklepe o dvigu proizvodnje tudi v kvaliteti, v odpravi neupravljenih izostankov. Obrtniki goriškega okraja so sklenili, da bodo vključili še izostale obrtnike v zadrugo

in skrbeli več za vzgojo novih strokovnih kadrov.

Se in še bi naštevali mnogoštevilne in raznovrstnejše obveznosti celic, raznih organizacij, podjetij... Iz vseh teh veje povsod ena sama misel: pomagati naši ljudski državi, da bo čim trdnjša, odpornejša izšla iz te borbe dela, da bo tem lažje kljubovala vsem poizkusom sovražnika delovnega ljudstva. Iz vseh teh sklepov je čutili neomajno zupanje in zvestobo do KPJ in njenih voditeljev, ki nas je v času borbe privedla do zaželjene zmage in ki nas vodi danes po poti, katero sta nam začrtala Marx in Lenin in ki nam jo nakazujeva v konkretnjših oblikah Stalin in Tito.

22. julij je goriška mladina posvetila V. kongresu KP Jugoslavije

Najboljši dokaz da je naša mladina vdana naši Komunistični partiji in našemu Centralnemu komitetu je prav gotovo delovni polet, s katerim se je zagrizla v izvršenje sklepa okrajne konference SKOJ-a. Po vseh grupah in aktivih so se vršili sestanki, kjer je mladina govorila o Kongresu Komunistične partije Jugoslavije in o vlogi partije v naši državi. 22. julij, ki ga je mladina v našem okraju posvetila V. Kongresu je bil prav gotovo dan dobro uspele mladinske delovne manifestacije. Ta dan je bilo na delu pri združenih domovih in pri drugih delih 5328 mladincev in mladink. Skupno je bilo narejenih 18.569 delovnih ur. Poleg tega je mladina tega dne vpisala 31.550 dni ljudskega posojila kar pomeni 45 novih vpisnikov.

Na gradiliščih združenih domov je bilo zelo živahno. V Prvačini je delalo ves dan 76 kmečke mladine. Mladini iz Prvačine se je pridružil tudi aktiv LMS iz Poslovne zveze, da z delom dokaže, da je pri nas izgnila razlika med kmečko, delavsko in meščansko mladino.

V Ribembergu, kjer gradijo enega največjih združenih domov je bilo ta dan prav tako veselo. Eni so delali na gradilišču, drugi v gramozni jami in tretji pri rušenju starih zidov, vsi so imeli samo eno misel čimprej dograditi svoj dom.

Vsa gradilišča so z delom mladine z dnem posvečenim V. Kongresu napredovala. To nam je dokaz, da je mladina pripravljena sprejeti obveznosti in jih tudi izvršiti. Se boljše pa bo naša mladina izvajala naloge, ki jih bo pred nas postavil V. Kongres Komunistične partije Jugoslavije.

Ivanka B.

Obnovljena lokomotiva na čast V. kongresu KP Jugoslavije, delo sindikalno podružnice kurilata - Gorica

Obrtniki našega okraja so ustanovili svojo nabavno-prodajno zadrugo

V nedeljo 25. julija so se v Solkanu zbrali obrtniki Goriškega okraja na svojem ustanovnem zboru obrtno-nabavno-prodajne zadruge. V referatih je bila nakazana potreba po ustanovitvi te zadruge prvič zato, da se surovine, ki so potrebne obrtnikom pri delu, pravilno porazdelijo, drugič pa tudi zato, da se dvigne kvantiteta in kvaliteta njihovih proizvodov. Obrtniki so sklepali tudi o tem, da bodo zainteresirali vse obrtnike, da se vključijo v to nabavno-prodajno zadrugo obrtnikov; to pa radi tega, da se odpravi nenačrtnost našega obrtnišva in da se tudi obrtnišvo vključi v naš petletni plan ter da se v delavnice naših obrtnikov postavijo mo-

derni stroji, ki bodo olajšali njihovo delo.

Z novoizvoljenim upravnim, kakor nadzornim odborom so se vsi zadrugarji strinjali, ter so bili mnenja, da so iz svojih vrst izbrali res najboljše.

Ob koncu občnega zbora so obrtniki poslali V. Kongresu KP Jugoslavije resolucijo, v kateri so izrazili neomajno zupanje vodstvu Komunistične partije ter so se obvezali, da bodo obrtnišvo dvignili na tako stopnjo, da bo lahko kos vsem drugim takim zadrugam.

Medsebojna pomoč v delu in načrtnost bo obrtnike med sabo zblížala in jih zavestno vključila v planske naloge.

Obnovili so kovačnico

Delovni kolektiv vozovnih delavnic na železniški postaji Gorica je uvidel potrebo po moderno opremljeni kovačnici. Ker je bila prejšnja kovačnica za časa borbe porušena, so delavci sklenili, da jo obnovijo in hkrati izboljšajo. Ker za to niso imeli vsega pripravnega materiala, so ga iskali med starim železjem, kjer so ga tudi našli. Tako so iz tega materiala naredili cev za ventilacijo in za odtek vode. V kovačnici so tudi namestili težko kladivo, nakovala, kotel za topljenje bele kovine, ventilator, korita in odtočne cevi.

Zdal je kovačnica že popolnoma urejena in je delovni kolektiv kovačnice na to tudi upravičeno ponosen:

saj so s svojim prostovoljnim delom veliko pripomogli, da je kovačnica spet v obratu. S prostovoljnim delom so postavili temelje, pobarvali stene kovačnice, naredili ogrodje za kamin ter pripravili ves potrebni material. Pri obnavljanju kovačnice jih je prostovoljno delalo 24, stalno pa je bilo pri obnavljanju zaposlenih troje članov sindikalne podružnice vozovnih delavnic.

Ta uspeh je bil dosežen prav v začetku dela V. kongresa KPJ in so delavci vozovnih delavnic s tem še enkrat potrdili, da je borba, ki jo vodi naša Komunistična partija, borba naš vseh pri graditvi socializma.

Ob kulturnem festivalu mladinskih delovnih brigad na gradilišču Nove Gorice

Vsi in povsod tekmujejo v čast V. kongresu KPJ. Nihče neče zaostajati. Vsak hoče pokazati svojo predanost in zupanje Centralnemu komiteju KPJ in maršalu Titu. Tudi mladinske delovne brigade na gradnji Nove Gorice nočejo biti zadnje. Njih delo se ne odraža samo v fizičnem delu na terenu, temveč tudi na kulturno-prosvetnem področju.

V nedeljo so nam brigade pokazale, kaj so se naučile na kulturno-prosvetnem področju v predkongresnem tekmovanju. Ustanovam in mladinskim aktivom v bližini so poslali vabika, naj se udeležijo kulturnega festivala, ki bo v letnem gledališču.

Sredi drevja na prostem je postavljen velik oder — mladinsko letno gledališče. Res, da ni kot v ljubljanskem Tivoliju, so pa mladinci srečni, saj je plod njihovega dela in njihovega truda. Mladini brigadirji so polni veselja, s hrbiti, ožganimi od sonca, z žuljavimi rokami, a vedno s pesmijo in smehom na ustih gradijo in ustvarjajo.

Kulturne skupine brigad se vrstijo na oderu. Tu vidiš folklorne skupine »Kajuhove« in Poljanske brigade, ki sta nedvomno želi največ aplavza. Njihovi ruski plesi in baleti so izražali mladosten polet mladincev in mladink, ki so prihitali na sončno Goriško, da tu s svojim prostovoljnim delom pomagajo graditi Novo Gorico. Dalje smo videli makedonska in srbska narodna kola, slišali borbene in delavske pesmi, razne deklamacije ter muzikalne točke. Povsod je bilo čutili neomajno vero v zmago pri delu vsega tistega, kar nam danes narekuje naša Partija. Vse je bilo podano s takim občutkom, da je vsakega, ki je količkaj delal skupno z mladino, moralo pretresti. Spomini so uhajali na gradnjo mladinskih prog in druge delovne akcije, kjer si je mladina pridobila mnogo izkušenj, da danes lažje premaguje vse težave, ki se pojavljajo na tem gradilišču.

Nadaljevanje na drugi strani

Posojilo še ni končano

Pri vpisu ljudskega posojila smo v našem okraju dosegli lepe uspehe. Vendar pa se s tem ne moremo zadovoljiti in je potrebno, da sedaj ob zaključku vpisa s pravilno propagando vpisano vsoto dvignemo.

Naš delavec in nameščenc ter naša mladina so se vpisu odzvali. Nikakor pa tega ne moremo trditi za našega kmeta, posebno ne na Mirenskem in v Vipavski dolini. Kljub temu, da so vsote denarja, ki so ga kmetje v teh predelih našega okraja prejeli samo za sadje, da ne računamo zelenjavo zelo visoke, vpisane vsote temu prav gotovo ne odgovarjajo. Kje je tukaj napaka. Isto ne moremo pripisovati zgolj našemu kmetu, ki danes s pridnim delom vzporedno z našim delavcem gradi naše gospodarstvo, pač pa moramo to pomanjkljivost iskati tudi pri naših krajevnih aktivistih, ki še do sedaj niso znali dovolj jasno in razumljivo prikazati kmetu pomen našega posojila. Vse premalo paznje smo polagali na pravilno tolmačenje tistim kmetom, ki so danes v vasih med dobro stoječimi. Prepričani smo, da so težje delo pri vpisu ljudskega posojila imeli aktivisti na Orgarskem in v Brdih, pa so vseeno imeli zadovoljive uspehe, ker so kot aktivisti svojo dolžnost pravilno doveli.

Vedeti moramo, da je naše posojilo res naše in da ga dajemo državi zato, da sebi izboljšamo življenje. Da hoče to tudi naš kmet, v to ne moremo dvomiti. Če pa so naši aktivisti dopuščali, da so glavno besedo imeli reakcionarni elementi, ki jim vpis ljudskega posojila ni njihov lastni interes, uspehov ni moglo biti. Bil so primeri, kjer so po-

edinci trdili, da kmetje v njihovi vasi ne bodo ničesar vpisali, vidi pa se, da so bili prav v teh vaseh lepi uspehi. Tudi tam, kjer vpisne komisije niso bile aktivne, ni bilo dobrih rezultatov. Ni vseeno, ali je član komisije samo izvrševalec dolžnosti, ali pa je pri svojem delu tudi aktivist. Tudi pomanjkanje čuta odgovornosti pri poedinih članih komisij, kvarno vpliva na potek vpisovanja. Nekatere komisije so že takoj po dveh dneh vpisovanja zaključile svoje poslanstvo, člani teh komisij se niso zavedali, da tako onemogočajo izvedbo planskih nalog, na drugi strani pa so poedinu kmetje zaradi njih morali iti vpisovati posojilo v drugo vas.

Žalostno in popolnoma nerazumljivo je, da se naši večji kmetje na vasi niso odzvali vpisu posojila. Takih primerov sebičnosti in nezavednosti je bilo v našem okraju zelo mnogo. Tisti se gotovo ne zavedajo ali ipa namerno nočejo razumeti graditve naše nove države in še vedno stojijo ob strani kot ljudje, ki jim ni mar dvig blagostanja našega delovnega ljudstva.

Take in podobne napake so se v našem okraju kljub uspehom, ki smo jih dosegli, vršile in so zavirale vpisovanje. Nujno je, da v teh zadnjih dneh še enkrat naš kmet na Mirenskem in v Vipavski dolini pokaže svojo patriotično zavest do naše socialistične države in obenem pokaže tudi tistim poedinim na vasi, velikim kmetom, da to, kar gradimo, gradimo za nas vse. Krajevni aktivisti pa naj akcijo za vpisovanje ob zaključku poživijo in s tem popravijo zamujeno.

Napake in izkušnje pri letošnji mlačvi

Žetev in mlačev je potekala v preteklem tednu v najlepšem redu, ker se je tudi vreme izboljšalo, ki je do sedaj nagajalo. Do danes je omlačeneže za nad 50 vagonov žita.

Nekatere mlatilnice so že pri kraju z mlačvo, ker so kmetje, ki so kontrahirali žito za mlačev z USTROJ-em, bili pri mlatilnicah disciplinirani. Nekatere mlatilnice pa, ki so na svojih mestih že od začetka mlačve, do sedaj še niso končale svojih obveznosti, to pa po krivdi kmetov samih, ker vozijo žito k mlatilnici brez vsakega reda.

Mlatilnica v Rihembergu je že skoraj končala svoje delo, četudi je mlatilo tam 7 krajevnih ljudskih odborov. Vsi kmetje so vozili mlatiti svoje žito ob določenem času, ki je bil v naprej določen. Prav zaradi tega ni bilo pri mlatilnicah izgube časa in je bil stroj 100% izkoriščen. Delo je tudi dobro potekalo v Šempasu in v Renčah.

V Šempetru pri Gorici pa so kmetje na vse načine protestirali pri poverjenstvu za kmetijstvo, da naj vendar pride mlatilnica v Šempeter. Ko je mlatilnica prišla, je najprej več dni stala brez dela, kasneje pa se je z njo le malo mlatilo. Tak način organizacije nikakor ni v skladu z današnjim časom, ko gre za to, da se čas ne izgublja in da so stroji izkoriščani.

Nadaljevanje s prve strani

Na festivalu pa je gotovo vsakogar najbolj zanimala okusno urejena razstava, kjer so posamezne brigade v grafičnih prikazih svoje uspehe v vseh panogah dela, v sten-časih in brigadnih biltenih pa življenje na gradiliščih in v taborišču. Tudi posamezni brigadirji so razstavili svoja dela. Risbe nekaterih brigadirjev so res prav umetniško izdelane. Videlo se je, da so brigade, kot posamezniki vložili ves trud, da so razstavo tako lepo opremili.

Ta dan je bil dan splošnega veselja za vse brigadirje. Po obširnem dvorišču taborišča so skupno plesali kolo; Srbi, Slovenci, Makedonci in Črnogorci, vsi so bili kot ena sama družina, ki skupaj gradi, se skupaj zabava in veseli.

Cvetka

100%. V bodočem letu bodo morali KLO-ji sestaviti plan mlačve tako, da bo vsak kmet vedel, kdaj naj pripelje žito mlatiti, da ne bo po nepotrebnem izgubljal časa in da bodo tudi mlatilnice 100% izkoriščane. To delo bodo KLO-ji lahko izvršili, ko bodo kmetje svoje žito za mlačev kontrahirali pri USTROJ-u.

V goratih predelih našega okraja se žetev še ni pričela, ker je radi nizke temperature v mesecu juniju zaostala. Na Dolu-Predmeji žito dela šele klasje.

Najvišji hektarski donos bo imela gornja vipavska dolina in to zaradi tega, ker je žito imelo dovolj dežja, ki ga v teh krajih tudi potrebuje. Je pa tudi to, da kmetje v teh predelih, zlasti pa na Krasu žito plevajo, da je bolj čisto in zdravo. To bi morali delati tudi drugi kmetje v vseh predelih našega okraja, da bi bil njihov pridelek boljši. Srednji hektarski donos v dolnji vipavski dolini je 12 stotov na hektar, medtem ko je v gornje vipavski dolini in na Krasu 20 stotov. Res je, da je v spodnjepipavski dolini zaradi preobilice dežja žito poleglo in je to znižalo hektarski donos, kljub temu pa bi boljši način nege žita veliko pripomogel k dvigu hektarskega donosa, ki je danes glavni cilj v našem kmetijstvu. S tem bi naš kmet imel več koristi, na drugi strani, pa bi pridelal lepše, čisto in zdravo žito.

Franc K.

Vabito

Dne 6. avgusta 1948 bo v Solkanu v kino-dvorani ob 9. uri občini zbor Zveze strelcev našega okraja.

Tega občnega zbora naj se udeležijo vsi referenti za streljanje pri FA in FD ter po en odgovoren član Zveze borcev v vsaki vasi.

Ker je občni zbor pomemben za nadaljnji razvoj Zveze strelcev, se pozivajo na občni zbor tudi naši lovci. Ob zaključku občnega zbora bo streljanje v spominsko tarčo.

Pripravilni odbor

Osnutek petletnega plana v kmetijstvu

Vprašanje petletnega plana kmetijstva v našem okraju je še vedno na mrtvi točki. Kritika in različni pojmi, kako bomo to trdajavo zavzeli, plan sprovedli v življenje, stoji še vedno v ospredju diskusiranja pri naših kmetih. Naš kmetijski plan, ki ga moramo ustvariti in obogatiti z izkušnjami naših naprednih kmetovalcev je v tem letu obenem tudi plan nas vseh. S planom, katerega osnutek je že izdelan bomo dali našemu kmetijstvu trdno osnovo na katerem bomo gradili, mehanizirali in reorganizirali naše kmetijstvo v prvi Titovi petletki.

Sestava osnutka petletnega plana v kmetijstvu je zahtevala veliko naporega dela pri zbiranju podatkov, ki so nujno potrebni, če hočemo imeti statistično podlago za vsako leto posebej, kar je vsekakor začetni pokazatelj sorazmerja v produkciji s končnimi uspehi, ki jih bomo morali doseči z izvedbo našega plana, to je leta 1951.

Prav radi tega je nujno, da osnutek plana prouči vse naše kmečko ljudstvo na kraju samem in poda svoje pripombe in predloge za posamezne predele naših rajonov na

osnovi izkušeni, ki so jih imeli pri delu. Razumljivo je, da bodo naši kmetje z zanimanjem sodelovali pri razpravljanju o tem planu, saj je ta plan kmetijstva njihov plan.

Krajevni ljudski odbori naj pripravijo po razpravljanju o planu predloge, ki jih predvidevajo, da bi bili koristnejši za njihov kraj, tako da bo vse pripravljeno, ko pridejo na teren za to imenovani inštruktorji, ki bodo pomagali sestavljati plan naprednimi kmetovalci za vsak kraj posebej. Tudi kmetijske zadruge naj sodelujejo pri tem, ker je to njihova važna naloga, saj bodo s tem kmečke zadruge dvigale kmetijstvo in si tako pridobile novih članov, kakor tudi njihovo zaupanje.

Kmetijski plan našega okraja bo dan v pretres našemu kmetu v prihodnjih dneh. Napačno bi bilo, da bi o tem planu razpravljalo samo nekaj ljudi, temveč je za to potrebno zainteresirati vsakega posameznega kmetovalca. Ko bodo KLO-ji prejeli osnutek petletnega plana v kmetijstvu, naj skličejo masovno zborovanje, kjer se bo plan študiral in obenem tudi izpolnjeval.

Več pomoči tečajnikom v naših zadrugah

V našem okraju je v zadržnem sektorju razporejeno približno 120 tečajnikov iz raznih knjigovodskih, poslovodskih in trgovskih tečajev.

Večje število teh je po razporeditvi na službena mesta v razne zadruge bilo zelo lepo sprejetih, kakor na primer na Ligu, Kambreškem, Grgarju, Gornjem in Srednjem Lokovcu, Ozeljanu ter v nekaterih vaseh v Brdih in v Spodnji vipavski dolini. Medtem, ko v Kostanjevici poslovodja narekuje upravnemu odboru zadruge kaj naj dela. Zato ni čudno, da mora tečajnica sprejeti odgovornost nad tekstilom, ker ga drugače v zadrugi ne bi prodajali. Pravi tudi, da ne potrebuje pomoči; čeprav se upravnemu odboru toži, da ima preveč dela. Tak odnos do tečajnika, ki je vsekakor potreben pomoči prav ootovo ni v skladu z vzgojo novih kadrov. Drug primer imamo v Dornbergu, kjer je bilo vedno povpraševanje po knjigovodkinji. Ko pa je bila tja poslana absolventka knjigovodskega tečaja zanjo ni bilo več mesta. Gotovo knjigovodstvo v kmečki zadrugi v Dornbergu ne posluje tako kot bi moralo; če niti na dopise niti na okrožnice zadruge ne odgovarja, še manj pa isti udeležujejo konferenc. Tudi ko pride inštruktor v zadrugo s prošnjo, da mu pokažejo kako imajo upeljano knjigovodstvo mu tega v zadostni meri ne razložijo. Še en kriček primer imamo v zadrugi v Vrtovinu. Čeprav zadruga v Vrtovinu ne posluje popolnoma v redu, poslovodkinja ni sprejela tečajnico za knjigovodstvo, da bi jo uvedla v delo. Upravni odbor zadruge v Vrtovinu bi vsekakor moral polagati več pažnje na poslovanje trgovskega odseka, ker bi le tako s pravilno kontrolo odpravili napake, ki so v zadrugi. Potrebno bi bilo, da se iz te zadruge odpravi tudi familiarnost, ki ovira pravilno poslovanje zadruge. Tudi to je nepravilen odnos do tečajnikov, da medzadružni odbor obnovitvenih zadrug v Ajdovščini pošilja tečajnike na razna samostojna mesta, kjer jim nihče ne more nuditi pomoči, na drugi strani pa ima isti odbor že več upeljanih moči, ki bi temu lažje odgovarjale, so pa te na sedežu v Ajdovščini.

Še več je takih primerov, kjer poslovodje ali upravni odbori zadrug po strani gledajo naše nove trgovske moči iz tečajev, ki imajo vso dobro voljo do dela, kakor tudi vso možnost, da se strokovno usposobijo. Da bi se poslovodje gotovih zadrug trgovci »strokovnjaki« odkrižali tečajnikov, se izmišljujejo vseh mogočih težkoč. Nekateri delajo to kar odkrito, drugi

pa ta namen zavijajo v lepe besede. V Brdih je n. pr. poslovodja tečajniku toplo priporočal, naj šteti svoje mlade moči in mu v ta namen prav vljudno svetoval, da prihaja na delo ob 9. ali ob 10. uri, drugi zopet prikazujejo delo v trgovini kot neskončno težko in komplicirano ter tečajnikom svetujejo naj preusmerijo poklic, ker se bodo kesali, tretji jim na osnovi začetnih težav prikazujejo, da nimajo tiste naravne nadarjenosti, po njihovo rečeno »trgovske žilice«. Dalje so taki, ki tečajnikom na zunaj kažejo lepo lice, na drugi strani pa zahrbitno organizirajo delegacije, ki naj bi intervenirale pri OPZ ali OM, da se jih spravi iz trgovine. Najbolj kruta za poedinca in celoto škodljiva pa je metoda odrejanja nizkih plač; tako je vrsta primerov, da se absolventom tri do štiri mesečnih trgovskih tečajev odredi plača kot vajencem z namero, da bi isti zapustil trgovino.

To so samo na grobo opisani primeri v naši trgovini, ki pa dovolj jasno dokazujejo, kako nekateri bivši trgovci trpe na pomanjkanju prave zavesti, zdravih čutov in volje pri socialistični graditvi. Te napake nam morajo poglobiti vso skrb in to ne samo članom zadruge, temveč vsem Frontovcem, ki danes želijo izboljšati našo trgovsko mrežo. Vsem nam mora biti jasno, da je od dobrega kadra odvisno pošteno in dobro delo s katerim bomo dosegli lepe uspehe, le-ti pa bodo dvigali življenjsko raven našega delovnega ljudstva.

Planinci čuvajte gorske cvetice

V tem času, ko so naše planinske rastline v svojem polnem cvetju, je mnogo poedincev, ki te cvetice prekomerno trgajo. Planika pri nas v našem okraju raste na Poldanovcu in na Kuelju. Težko pa je razumeti, da se danes še najdejo ljudje, ki te cvetice, ki so pri nas tako redke, trgajo kar s koreinami in jih kasneje seveda, ko ovenejo, vržejo proč. Ali si lahko zamislimo lepoto Kuelja brez planik? Vsi tisti, ki to cvetico trgajo, prav gotovo ne občutijo lepote naših planin; saj bi drugače ne mogli tako barbarsko ravnati s planinsko florjo.

V bodoče naj se kaj takega ne pripeti več, na drugi strani pa naj zavedni planinci to tudi kontrolirajo. Prepričani smo, da je slehernemu dovolj za okraševanje troje planik, ne pa cel šop, kakor so to naredili nekateri nozavedni planinci v nedeljo, ko so šli na izlet na Poldanovec.

Prve sedemletke v našem okraju

Z uvajanjem socializma so se pri nas izvršile mnoge spremembe, ki so vzporedno zahtevale spremembe tudi v šolstvu. Razumljivo nam je, da je bila šola v stari Jugoslaviji s svojim programom, s pogoji sprejema itd. tako usmerjena, da je onemogočila širokim ljudskim množicam možnost duševnega razvoja in s tem 100% izpolnjevala zahteve profidelavskega, izkoriščevalskega razreda. V dobrem spominu so nam med drugim visoke takse, takozvane šolnine, ki so omecjevale dotok dijaštva. — Ljudstvu, ki je v temi se laže go-spodari in se ga laže izkorišča, te parole so se neizprosno, krčevito držali. Pot do študija je bila za delavca onemogočena. Stipendije v kolikor so se dajale so bile v pomoč že itak dobro situiranim razvijencem izkoriščevalske kaste. Take so bile razmere v bivši Jugoslaviji in ni čudno, da si je naše delovno ljudstvo pod vodstvom Partije zadalo med drugim tudi nalogo dvigniti našo kulturno stopnjo z uvajanjem šol in tečajev.

Ta program se je istočasno z vsem ostalim pričel izvrševati in danes imamo že zelo lepe uspehe na polju šolstva. Nepismenost, ki je zavzemala v naši državi zelo velik odstotek, se sistematično odpravlja povsod. V vojski, na progah, gradiliščih in tečajih širom domovine se tisoče in tisoče nepismenih ljudi ob ostalem delu uči in nauči čitanja in pisanja. Ta sramoten pečat predaprilske Jugoslavije bo kmalu izginil. Ljudstvo se vsestransko izobražuje, vključuje v vse oblike kulturno umetniškega udejstvovanja, gre nenehno s hitrimi koraki v socializem.

S petletnim planom so se tudi šolstvu zadale naloge še vidnejšega dviga kulturne ravni našega ljudstva. Do leta 1951 bomo dali 75% naše mladine nižjo srednješolsko izobrazbo. Na kakšen način? Z uvajanjem nižjih gimnazij in sedemletk. V oslahlj predelih Slovenije sedemletke že delujejo, pri nas pa pristopamo k tem šole letos.

Beseda sedemletka pomeni sedemletno obvezno šolanje. Učence obvezno obiskuje šola od sedmega do 14. leta starosti. V tem času lahko opravi 4 razrede osnovne šole z izpitom in nato tri razrede sedemletke s programom nižje gimnazije. — Učenec, ki uspešno konča sedemletko in ima veselje do študija lahko nemoteno nadaljuje študij v višji gimnaziji. Z uvajanjem sedemletk omogočamo večjemu številu šolske mladine srednješolsko izobrazbo in istočasno dvigamo kulturno raven in sporedno s tem naš življenjski

standard. Po dovršeni sedemletki so učencem na stežaj odprta vrata v razne industrijske — strokovne šole, ki nam usposablajo prepotrebne kadre v naših novih tovarnah, v naši industriji.

V Goriškem okraju bo otvorjenih s septembrom sedem sedemletk in sicer v Kojškem, Dobrovem, Kanalu, Mirnu, Dobravljah, Dornbergu in Vipavi. Vpisovanje v prvi razred teh sedemletk se je že izvršilo. Te prve izkušnje so pokazale, da še niso vsi razumeli pomena sedemletk, kajti smatrajo jih manjvrednim šolam. — Učni program za vse tri razrede sedemletk je enak programu prvim trem razredom gimnazije. Na sedemletkah bodo poučevali učitelji, ki so strokovno prav dobri in ki se še sami izpopolnjujejo kot izredni slušatelji višje pedagoške šole ter usposablajo za predmetne učitelje. Učenci, ki so iz kraja kjer bo sedemletka ali iz bližnje okolice, naj se ne vpisujejo v prvi razred gimnazije, predvsem ako je ta vpis vezan z bivanjem v internatu. Po pregledu vpisanih v prvi gimnaziji se je ugotovilo, da je mnogo dijakov iz krajev, kjer bo sedemletka ter so kot taki neupravičeni reflektanti na naše internate. Taki dijaki naj se vpi-

Zapustil nas je borec-komunist Albin Vodopivec

Borbenost, predanost, trdna vera v zmago, visoka ideološka zavest in neomajno zaupanje v pravilno borbo naše Komunistične partije, to so bile odlike enega najboljših sinov v našem okraju, tovariša Vodopivec Albina, člana KPJ ter člana Okrajnega Komiteta KPS — Gorica.

Kot sin napredne družine iz Kamenj je bil že doma vzgojen kot borben mladenič, ki se ni strašil odločno pogledati sovražniku v oči. Že v zgodnji mladosti je bil v vrstah revolucionarne mladine, ko je študiral gimnazijo. Za časa fašizma v Italiji je bil vedno med tisto mladino, ki je hotela ustvariti boljše življenje brez izkoriščanja našega delovnega ljudstva.

Ker so ga fašistične oblasti začele preganjati, je moral pobegniti v Francijo, kjer je bil stalno povezan s komunisti v Franciji, imel pa je stike tudi z domovino. Živel je kasneje nekaj časa tudi v Belgiji, kjer ni nikakor prenehal s svojim revolucionarnim delom. Ko pa je začela borba v Spaniji je bil med prvimi, ki se je odzval pozivu Komunistične partije in je v španski vojni sodelo-

val kot aktiven borec. V teh borbah je pridobil izkušnje za nadaljnjo borbo, katere je kasneje pri svojem delu tudi s pridom uporabljal.

Po končani borbi v Spaniji je prišel zopet nazaj v Francijo, kjer je organiziral in sodeloval v borbah z delavci proti kapitalističnim izkoriščevalcem. Zaradi svoje revolucionarnosti in borbe proti zavojevalcem je bil aretiran in poslan v konfinacijo na italijansko-francosko mejo.

V konfinaciji je neumorno študiral marksizem-leninizem ter si tako osvojil idejo do dna, s katere vse svoje življenje ni krenil niti za las. Za časa druge svetovne vojne je bil od strani Nemcev prepeljan v zloglasno taborišče v Nemčiji, kjer je preživel najtežji del svojega življenja. Posledice tega taborišča je občutil kasneje vse do svoje smrti. Niti lakota, niti stalno preganjanje pobijanje in mučenje niso mogli streti jeklene volje tega borca.

Po osvoboditvi je bila prva njegova pot v domače kraje, da lastnemu narodu nudi čim več pomoči pri graditvi ljudske oblasti in pri obnovi porušeni domov. Ker je tako neumorno in požrtvovalno delal, ga je ljudstvo goriškega okraja, ko je prišel iz Koprja, kjer je bil politični funkcionar, izvolilo za podpredsednika OIO Gorica. Kasneje je bil predsednik in član Okrajnega Komiteta. S svojimi nasveti in vztrajnostjo pri delu, pravičen in neomajen v borbi je bil vzgled vsem in prav zato tudi zelo priljubljen pri ljudstvu.

Vodopivec Albin je vse svoje življenje posvetil skupnosti. Vsa njegova borba in vse njegovo delo se je odražalo samo v graditvi boljšega življenja našega delavnega ljudstva, kateremu je bil vodnik in mentor.

Š. E.

Toda posledice konfinacije in taborišča v Nemčiji so se v poslednjem času vedno bolj kazale. Kljub svoji trdni volji ni mogel kljubovati zavratni bolezni, ki ga je priklenila na posteljo. Še slab ni prenehal z delom, temveč je še vedno študiral, dajal nasvete in vzgajal člane Partije.

Njegova smrt je težko odjeknila v vrstah članov Partije, prav tako pa med ljudstvom goriškega okraja, saj so ga povsod poznali kot najboljšega borca. Njegova revolucionarna borba in vse njegovo delo nam mora biti ob njegovi smrti samo vzpodbuda za nadaljnje delo pri graditvi socializma v naši Titovi Jugoslaviji.

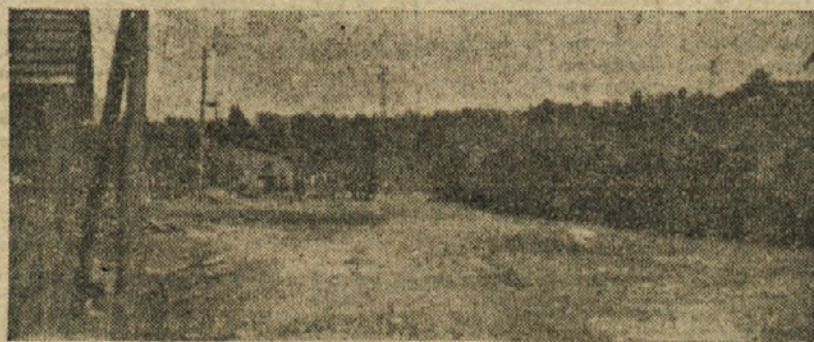
Sebi smo ustvarili svobodo — prostost v najširšem pomenu besede, svojim otrokom pa s sedemletkami možnost ustvarjanja čim boljšega življenja, ki pa sloni na znanosti, katere temelje postavlja šola.

Sebi smo ustvarili svobodo — prostost v najširšem pomenu besede, svojim otrokom pa s sedemletkami možnost ustvarjanja čim boljšega življenja, ki pa sloni na znanosti, katere temelje postavlja šola.

Združni dom v Rihemberku bo kmalu pod streho

Dvanajsta trojka

Material za zidanje v Novi Gorici je pripravljen

Precej globoko so že skopali kanal. Že so stali ponokod v vodi in bilo je treba precej suniti samokolnico, da si jo zrinil iz jame.

Pero, ki je že ves čas krampal, je videl, da je Lenka že vsa znojna od napora in da večjih zmanj pritiska s koleni ob polno samokolnico, ki se je zarila s kolesom globoko v blato in se je le nerada premaknila. Večkrat ji je prišlo na pomoč in potegnili spredaj pri kolesu, da je šlo.

»Zdaj pa menjajmo, tovarišica, Lojze

naj krampa, ti boš nalagala, jaz pa bom vozil.«

In Lenka ni ugovarjala. Zasadila je lopato in videla, da ji gre bolje kot s samokolnico. Hitro jo je napolnila, čeprav so jo zdaj, ko je imela lopato v rokah, krvavi žulji na dlaneh huje skelili. Vzaravnala se je in gledala, s kakšno lahkoto se je Perovo telo uprlo ob samokolnico, kako so se mišice napele — in že je bil na vrhu. Lepo ga je bilo gledati, kako je lahkotno tekkel s svojim vozilom proti velikemu kupu zemlje, kjer

ga je spet brez težave zvrnil in izpraznil.

Ze dva dni so delali v trojki: Lojze, Lenka in Pero, vendar še niso dosti govorili o sebi. Lojzeta je Lenka že poznala iz Maribora, kjer sta skupaj hodila v tekstilno šolo. Pero pa je bil ključavničarski vajenec iz Splošne. Ze med potjo je postala pozorna nanj, ko je igral v vlaku srbske in bolgarske narodne pesmi na malo harmoniko. Čeprav je vedno mislila, da ni radovedna, je čutila, da bi strašno rada vedela, kdo je ta črni Pero, tako močan in gibčen, ki je imel tako črne oči in lase temne kot noč.

»Kje si ti doma, Pero?, ga je med nakladanjem vprašala Lenka.

»Srb sem iz Han-Pijeska. Pa že dolgo nisem bil doma, ker pač doma nimam več. Bil sem v dečjem domu za vojne sirote in ko so me tam vprašali, če hočem v gimnazijo, sem rekel, da bora raje strojni ključavničar. Tako sem prišel v Slovenijo, v Maribor, kamor sem si želel, ko sem bil še majhen.«

Utihih je in mrko zrl predse. Domislil se je tistega trenutka, ko je srečal prvega Slovenca v svojem življenju. Bilo je takrat, ko so jim Nemci zažgali hišo in mu pobili vse domače. Sam je zbežal v hišo za hišo in se skrival v jama. Ko je ponoči prišla mimo mala četa par-

tizanov, je zlezal iz skrivališča in se jim pridružil. Vsepovsod je bil od takrat z njimi. Tam je postal prijatelj mladega slovenskega zdravnika. Vedno sta bila skupaj in Pero je mnogokrat z žarečimi očmi prisluškoval njegovim besedam, ki so bile polne ljubezni do rodne zemlje. Ko je kmalu nato Petrov prijatelj padel v spopadu z Italijani, mu je Pero sam skopal grob. Od takrat ga je ohranil v trajnem spominu.

Se nekaj samopolnic je zvozil molče. Tudi Lenka ga ni več izpraševala, ko je opazila, da mu je hudo govoriti o onih težkih dneh.

Mali Branko, statističar čete, ki je važno sedel na svojem vzvišenem mestu, je zaklical:

»Pero, tvoja trojka je samo za tri samokolnice boljša od enajste trojke. Enajsta trojka požuri.«

Bogo iz enajste je zaklical k dvanajsti:

»Tekmajmo! Boste videli, da vas bomo dohiteli.«

Sestorica se je zagnala v delo.

»Pohiteli bomo. Ne dano se! Lojze, zamahni!« je vzdiknila Lenka in hitela z lopato. Pero pa je z rokami grabil po mokrih gradah in pomagal Lenki.

Skoraj neprestano je mali statističar krilil z rokami in neprestano vzpodbujal.

Zadruga in operativna evidenca

Ko se je ustanovil zadružni sektor v našem podeželju se je že v začetku polagalo mnogo pažnje prav na evidenco, ki je nujno potrebna za hitro porazdelitev raznih artiklov industrijskim centrom. Pri odkupu kmečkih pridelkov pa se je pokazalo, da nekateri naše zadruge odkupujejo od kmetov različne pridelke in jih vskladišči brez da bi poslale dnevno poročilo Okrajni poslovni zvezi, da bi lahko s tem blagom razpolagala. Če pomislimo, da imamo pri našem odkupu tudi take pridelke, kakor batuje, Cerovo, Črniče, Dobrovo, Kojško, Osek, Solkan, Smarje, Sempas, Zalošče, Budanje in še nekatere bodo morale to napako v najkrajšem času odpraviti in pristopiti k rednemu poročanju o odkupu.

Ce pogledamo dobljena poročila kmečkih zadrug vidimo, da operativna evidenca na Okrajni poslovni zvezi izkazuje vsega nekaj preko 1000 kg kontrahirane koruze, medtem, ko je dejansko kontrahirane že preko 30.500 kg. Razumljivo je, da se s takim poslovanjem zadružni sektor v naši vasi ne more razvijati

po tisti liniji, ki jo je začrtal tovariš Kardelj.

Pri odkupu smo v mesecu juliju dosegli lepe uspehe. Naši kmetje se prav pridno poslužujejo vezanih cen, kar nam izkazujejo tudi številke. Samo krompirja je bilo odkupljenega po vezanih cenah 123.184 kg, malsla 4022 kg, mleka 34.432 litrov. — Dobro poteka tudi odkup goveje živine. Ker je naš okraj bogat na zdravih zeljnih tleh te kmetje nabirajo in oddajajo po vezanih cenah. Samo lubja od krhlike je bilo odkupljenega 50.599 kg, akacijevega cveta 174 kg, korenin glisovice 234 kilograma in preslice preko 228 kg.

Te številke nam dokazujejo, da se je naš kmet vključil v naše plansko gospodarstvo, je pa tukaj pomanjkanje hitrega poslovanja naših kmečkih zadrug, ki se v poedinih primerih še ne znajdejo. Potrebno je, da bodo upravni in nadzorni odbori kmečkji zadrug ukrenili vse potrebno, da bo naš odkup potekal tako kakor mora, da bomo lahko zadostili vsem potrebam našega delavca v tovarni, na drugi strani pa bomo našemu kmetu nudili vse tisto, kar za življenje nujno potrebuje. Te uspehe pa bomo dosegli le s pravilnim poročanjem in, da bo naša operativna evidenca res pravi izkaz rezultatov naših odkupov s čemer bomo tudi onemogočili vsako špekulacijo pojedincem, ki hočejo še danes od našega kmeta kupovati po nizkih cenah, na trgu pa našemu nameščencu in delavcu prodajati po visokih cenah.

Onstran meje . . .

Mesečna plača hišnikov v Trstu znaša od 660 do 700 lir

Ze sam naslov nam pove vse, kar bi hoteli vedeti o bednem življenju hišnikov po Trstu, posebno če upoštevamo, ko primerjamo valuto lir s dinarji, koliko prav za prav znaša taka vsota. V Trstu je danes okrog 2000 hišnikov, od katerih jih je večina vpisana v Enotne sindikate. Preko svojih organizacij so že mnogokrat poslali proteste za zahtevo od vojaških oblasti za zboljšanje njihovega stanja. Vendar do danes še ni bilo napravljenega ničesar. Okupacijske oblasti se poslužujejo vedno enega in istega odgovora. Ko so hišniki postavili zahtevo naj jim uredijo priznanje pokojnine, so jim odgovorili, da jim ne morejo ugoditi, ker zakon ne predvideva pokojnine. S tem odgovorom so postavljeni hišniki pred dejstvo, da po svojem delu, pa naj bo tudi 40 ali

50 leten, nimajo pravice do najmanjše pokojnine. Tako potem ni nič čudnega, če imamo v Trstu nešteto primerov, ko so hišniki, ki vsled starosti in izčrpanosti ne morejo več vršiti svojega dela postavljani na ceste in so samo še odvisni od »dobrote« svojih delodajalcev. Nihče torej ne more zaščititi podobnega primera, ki se je dogodil pred kratkim, ko je 81-letni hišnik, ki je 40 let opravljala hišna dela in bila 11 let pri istem gospodarju, ta gospodar na lepem odpovedal službo, jo tako vrgel na ceste in jo odpravil s 3750 lirami.

Takih in podobnih slučajev je nešteto, srečaš jih na vsakem koraku in se vprašuješ, kdaj bodo okupacijske oblasti storile vsaj nekaj za zaščito delovnega ljudstva.

»Dvanajsta . . . Enajsta . . . Dvanajsta . . .«

Dvanajsti je zmanjkalo nakrampane zemlje, Lojze je moral izkopati velik kamen.

»Enajsta . . . Enajsta . . . Še za eno ste boljki, dvanajsta,« se je čulo statističarja.

»Enajsta! Enaki ste.«

Samokolnica dvanajste je bila polna in Pero je že hitel proti vrhu. Spet je bila dvanajsta pred enajsto za eno sa-

mokolnico. Vneta borba za samokolnice se je nadaljevala. Tako je še Pero pozabil na mračne misli in od časa do časa se je zaslislal njegov vesel smeh, ki je naznanjal, da spet dvanajsta prednjači za eno samokolnico. In ko je dežurni zažvižgal konec dela, sta obe trojki zvozili še po eno samokolnico in potem sta si obe moštvi segli na sloyesen način v roke in sklenili »pogodbo« za vsakodnevno tekmovanje. Rezultat te svojevrstne bitke je bil na obeh straneh isti. *Mela Kranjc, III MDB*

Zahteve ljudstva ob odkritju spomenika padlim partizanom v Saležu

Slovesna otvoritev spomenika padlim partizanom, številna udeležba množice, pesmi združenih pevskih zborov s Saleža in bližnjih vasi, deklaracije, vse to je dvigalo razpoloženje ljudstva ter ga spominjalo na osvobodilno borbo na Primorskem. Tovariš Ado Slavec je v svojem govoru počastil spomin vseh junakov borbe narodov v zadnji vojni. Ugotavljal je, da se po vsej težki borbi, ki je dala in žrtvovala najboljše med borci za svobodo in za pravice narodov, da se danes vendarle odrekajo

pravice našemu narodu. Se vedno se naše ljudstvo preganja in zatira, še vedno ne uživa tistih nacionalnih pravic, ki si jih je zaslužil, danes se je naš narod prebudil iz dolgoletnega suženjstva in kot tak ne more več mirno prenašati vseh krivic in tlaččenja. Ob koncu je pozval vse, ki so se udeležili slovesnosti, da se še z večjo pripravljenostjo in borbenostjo vključijo v borbo za svobodo in bratstvo med vsemi narodi. Ob spominu na padle borce bo ta borba tem lažja in požrtvovalnejša.

FIZKULTURA

FD Nova Gorica: FD Železničar (Ljubljana) 2:4 (2:0)

V nedeljo 25. julija se je odigrala prijateljska nogometna tekma na igrišču v Sempetru med domačim FD Nova Gorica in SFD Železničar iz Ljubljane.

Igra je bila takoj v začetku zelo borbena in hitra, obe moštvi sta skušali doseči vodilni gol ter je tako žoga valovala iz enega polja na drugo. Prvi gol je doseglo FD Nova Gorica v 12. minuti igre. Moštvo Železničarja je skušalo na vse načine, da bi rezultat izenačilo, kar pa jim ni uspelo, ker je bila Nova Gorica stalno v rahli premoči in je večkrat ogražala vrata gostov. V 32. minuti je igralec Nove Gorice z lepim strelom rezultat povišal na 2:0.

Vsi poizkusi Železničarja, da rezultat zniža, so ostali brezuspešni, čeprav so ob koncu prvega polčasa na igrišču prevladovali. Do konca prvega polčasa je ostal rezultat neizpremenjen.

V drugem polčasu je bila še hitrejša in borbenejša igra. Železničar je začel močno napadati na vrata FD Nove Gorice, kar pa je v začetku obramba dobro odbijala. V 5. minuti drugega polčasa je igralec Železničarja z neubranljivim strelom znižil na 1:2, takoj v naslednji minuti pa so rezultat izenačili. Ves nadaljnji potek igre so imeli v rokah igralci FD Železničarja, ki so rezultat tudi zvišali na 2:4 v svojo korist.

Tekmo je sodil popustljivo in neobjektivno sodnik Kolenc iz Sempetra, kar je zelo vplivalo na rezultat tekme in igro samo. Že takoj v začetku se v igri ni znašel in je pustil grobo igro, kar je povzročilo spor med igralci in je sodnik zaradi tega izključil igralca Nove Gorice v drugem polčasu. Ta izključitev je v precejšnji meri vplivala na sam poraz.

Ekipe mladinskih brigad v nogometnem prvenstvu

Naši mladinci na gradnji Nove Gorice se prav pridno udeležujejo na fizikalnem področju. Vsaka delovna brigada ima svoje nogometno moštvo, kakor tudi moštvo za odbojko. Ker vsa moštva tekmujejo za pokal FLRJ, dar maršala Tita, tudi mladinske brigade v tem nočejo zaostajati.

Odigrali so že dva kola nogometnih tekem.

PRVO KOLO

Tomšičeva II : Cankarjeva 0:0 (žreb je določil zmago Tomšičevi).
Tomšičeva I : Črnogorska 3:2.
Prekmurska : Poljčanska 12:0.
Trboveljska : Kajuhova 9:0.
Makedonska : Mariborska 6:0.
Zupska : Novomeška 9:0.

DRUGO KOLO

Zupska : Tomšičeva II 2:1.
Makedonska : Prekmurska 1:0.

Dopis

Pionirji s Kojškega na letovišču v Kanalu ob Soči

V začetku meseca julija so prišli na letovišče v Kanal otroci Severjevega dečjega doma s Kojškega. Tu imajo svojo kolonijo, kjer se prav dobro počutijo. Upravnica kakor vse ostalo osebje skrbi, da je hrana čim boljša, življenje v koloniji pa čim bolj prijetno. Večkrat tedensko gredo na izlete v bližnje vasi, večji del dni pa preživijo na prostornem širnem igrišču. Tudi v Soči se prav radi kopajo in se igrajo v pesku. Na njihovo žalost pa se to zgodi zelo poredkoma, ker je slabo vreme.

Imeli so tudi kulturno prireditev, ki je prav dobro uspela. Folklorna skupina najmlajših je vse gledalce navdušila. Med točkami je igral orkester iz Kojškega, ki je pionirjem pri njihovih plesih in kolih vedno v pomoč. Občinstvo se je prireditve udeležilo polnoštevilno in je bilo z izvajanjem prav zadovoljno.

Prepričani smo, da bodo naši pionirji s Kojškega v bodočem letu še pridnejši, saj jim bo ministristvo za prosveto v tem času, ko so oni v koloniji, preuredilo njihov dom v Kojškem, kjer se bodo vzgajali in gradili v dobre državljane Titove Jugoslavije. *I. A.*

DESTILACIJA IN PREDELAVA SADJA V AJDOVŠČINI

kupuje na področju Slovenskega Primorja sledeče gozdne sadeže:

MALINE, BEZGOVE JAGODE, sveže brez pecljev, ROBIDNICE, BRUSNICE

Blago prevzemamo na sledečih bazah po uradno določenih cenah:

OKRAJ GORICA: Temenica, Kostanjevica, Kovk, Trnovo, St. Vid z bazo na Nanosu, Predmeja, Lokve, Čepovan, Otlica, Podkraj, Col, Vitovlje, Vojšče, Crniče.

OKRAJ TOLMIN: Lizek, Borjane, Seča, Čezsoča, Sužid, Kret, Žega, Brežnica.

OKRAJ IDRIJA: Otalež, Podlamišče, Crni Vrh, Vojsko, Cerklno.

OKRAJ POSTOJNA: Belsko, Unec, Postojna, Studeno, Razdrto, Landol, Trnje, Juršiče.

OKRAJ SEŽANA: Barča, Slivje, Brezovica, Vremški Britof, Mataun.

OKRAJ ILIRSKA BISTRICA: Zabiče, Novokračina.

Nabiralec bodo prejeli poleg plačila tudi nekaj živeža, oblek in obutve.

Delo na glavni cesti proti Sempetru napreduje